

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ब्रह्मशब्देनवेदध्वनिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ सिकतादिवद्यज्ञेदक्षिणाः नगणयितुं शक्या इत्यन्वयः ॥ २८ ॥ २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि
तत्रविद्याव्रतस्नातः कौमारं व्रतमास्थितः ॥ शमठो कथयद्राजन्नामूर्तरयसंगयं ॥ १७ ॥ शमठ उवाच अमूर्तरयसः पुत्रोगयोरारजर्षिसत्तमः ॥ पुण्यानि
यस्य कर्माणि तानि मे शृणु भारत ॥ १८ ॥ यस्य यज्ञो बभूवे हवद्ब्रह्मो बहुदक्षिणः ॥ यत्रान्नपर्वताराजन शतशोथसहस्रशः ॥ १९ ॥ घृतकुल्याश्च दध्नश्च नद्यो बहुश
तास्तथा ॥ व्यंजनानां प्रवाहाश्च महार्हाणां सहस्रशः ॥ २० ॥ अहन्यहनि चाप्येवं याचतां संप्रदीयते ॥ अन्ये च ब्राह्मणाराजन्भुंजतेऽन्नं सुसंस्कृतं ॥ २१ ॥ तत्र वैद
क्षिणा काले ब्रह्मघोषो दिवंगतः ॥ न च प्रज्ञायते किंचिद्ब्रह्मशब्देन भारत ॥ २२ ॥ पुण्येन च रताराजन्भूर्दिशः खं न भस्तथा ॥ आपूर्णमासीच्छब्देन तदप्यासीन्महा
द्भुतं ॥ २३ ॥ यत्र स्मगाथा गायन्ति मनुष्या भरतर्षभ ॥ अन्नपानैः शुभैस्तृप्ता देशे देशे सुवर्चसः ॥ २४ ॥ गयस्य यज्ञे के त्वद्य प्राणिनो भोक्तुमीप्सवः ॥ तत्र भोजन
शिष्टस्य पर्वताः पंचविंशतिः ॥ २५ ॥ न तत्पूर्वे जनाश्च कुर्न करिष्यन्ति चापरे ॥ गयो यदकरोद्यज्ञे राजर्षिरमितद्युतिः ॥ २६ ॥ कथं तु देवा हविषा गयेन परितर्पि
ताः ॥ पुनः शक्यं त्युपादातुमन्यैर्दत्तानि कानिचित् ॥ २७ ॥ सिकता वायथा लोके यथा वा दिवितारकाः ॥ यथा वा वर्षतो धारा असंख्येयाः स्मकेन चित् ॥ तथा गण
यितुं शक्या गययज्ञेन दक्षिणाः ॥ २८ ॥ एवं विधाः सुबहवस्तस्य यज्ञामहीपतेः ॥ बभूवुरस्य सरसः समीपे कुरुनंदन ॥ २९ ॥ इति श्रीम० आरण्यके प० तीर्थया
त्राप० लोमश तीर्थयात्रायां गययज्ञकथने पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ वैशंपायन उवाच ततः संप्रस्थितो राजा कौंतेयो भूरिदक्षिणः ॥
अगस्त्याश्रममासाद्य दुर्जयायामुवासह ॥ १ ॥ तत्रैव लोमशं राजापप्रच्छदतां वरः ॥ अगस्त्येनेह वातापिः किमर्थमुपशामितः ॥ २ ॥ आसीद्वा किंप्रभावश्च
सदैवो मानवांतकः ॥ किमर्थं चोदितो मन्युरगस्त्यस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ लोमश उवाच इत्त्वलोनामदैतेय आसीत्कौरवनंदन ॥ मणिमत्यां पुरिपुरावाता
पिस्तस्य चानुजः ॥ ४ ॥ स ब्राह्मणं तपोयुक्तमुवाच दितिनंदनः ॥ पुत्रं मे भगवानेकमिंद्रतुल्यं प्रयच्छतु ॥ ५ ॥ तस्मै स ब्राह्मणो नादात्युत्रं वासवसंमितं ॥ चुक्रोध
सोसुरस्तस्य ब्राह्मणस्य ततो भृशं ॥ ६ ॥ तदा प्रभृतिराजेंद्र इत्त्वलो ब्रह्महासुरः ॥ मन्युमान् भ्रातरं छागं मायावीत्यकरोत्ततः ॥ ७ ॥ मेषरूपी च वातापिः कामरूप्य
भवत्क्षणात् ॥ संस्कृत्य च भोजयति ततो विप्रं जिघांसति ॥ ८ ॥

तत इति दुर्जयायां वातापि पुर्यां मणिमती संज्ञायां ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ नादात् नदत्तवान् ॥ ६ ॥ ७ ॥ कामरूपी यथा कामं रूपानि कर्तुं समर्थः संस्कृत्य पक्का ॥ ८ ॥
नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥